

Beszámoló

A tavaly május óta eltelt tizenkét hónap különleges időszak volt a Tokos Zenekar számára: a Fölszállott a páva című vetélkedőn elért siker olyan folyamatot indított el az együttes életében, amelynek több szempontból is nyertesei voltunk. A vetélkedő révén Erdélyben és külföldön is sokan figyeltek fel a zenekarra, sokkal több felkérést kaptunk – a vetélkedő utáni hónapokban a magyarországi meghívások voltak túlsúlyban, nyár közepétől viszont az erdélyi koncertek váltak gyakoribbá.

Az együttes legfontosabb célkitűzése a szakmai fejlődés mellett az új hangszerek vásárlása volt, amit a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja nélkül nem tudtunk volna megvalósítani. A legfőbb prioritást egy cimbalom megvásárlása jelentette, ezen kívül hegedűt és harmonikát is vettünk. A hangszervásárlás hozzásegített repertoárunk bővítéséhez, úgy az erdélyi, mint a felvidéki és magyarországi népzene terén, ami egyúttal azt is jelenti, hogy a közönség több igényének tudunk eleget tenni.

A nyári hónapokban rendszeres látogatói, résztvevői, fogadott muzsikusi vagyunk az Erdély-szerte megszervezett népzene- és néptánc táboroknak: idén sem maradt ki a Nemzetközi Kalotaszentkirályi Népzene – Néptánc tábor, a Válaszúton zajló Nemzetközi mezőségi népzene- és

néptánc tábor, a Györgyfalvi Népzene és Néptánc tábor. Beugróként részt vettünk a Székelyföldi Nemzetközi Néptánc Táborban Felsősfalván, a Marosszéki népzene és néptánc táborban Jobbágytelkén, illetve a Gyimesi tánc táborban Gyimesközéplokon.

Célunk volt az is, hogy megtapasztaljuk olyan falvak népi kulturális életét, ahová eddig még nem jutottunk el, mint például Marossárpatak, Visa, Kövend, Magyarlapád. Ezekben a falvakban részt

Az új cimbalom – Kolozsvár, Bulgakov kávézó

vettünk a fontosabb eseményeken: falunapokon, farsangi és szüreti bálokon, hagyományos keresztelőkön, konfirmálásokon, azzal a céllal, hogy az ezekhez kötődő zenei hagyományokat konzerváljuk (gyűjtsük és elsajátítsuk).

Mindezek mellett olyan külhoni magyar közösségek meghívásának tettünk eleget, ahol igény van a hagyományos népi kultúrára, ezen belül a népzeneire és néptáncra. Eljutottunk Linzbe, Heidelbergbe, illetve Hannoverbe és Hagenbe is, ahol már visszajáró fellépőknek számítunk. Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy részt vállalhattunk a szülőföldjüktől távol élő, ám gyökereikhez ragaszkodó magyar közösségek nemzeti identitásának megőrzéséhez.

Különleges alkalmat jelentett a zenekar életében, hogy 2014 nyarán meghívást kaptunk egy észtországi klasszikus zenei fesztiválra, amelynek szervezői nem ismerték a magyar népzeneit, de kuriózumként, zenei csemegeként a Tokos Zenekart is vendégül látták. A Mustjala Festival az azonos nevű településen, a Balti tenger közepén, Saaremaa szigetén zajlott júliusban.

Az év legnagyobb szakmai teljesítményének a budapesti Művészetek Palotájában sorra került két januári fellépést tartjuk. Az „Adjon Isten minden jót!” című újév-köszöntő koncerten, illetve A népzene ünnepén olyan közismert előadókkal és táncsoportokkal játszhattunk, mint a Magyar Állami Népi Együttes, a Prima Primissima-díjas Jászság Népi Együttes, Berecz András, Sebestyén Márta és a Muzsikás együttes. Emellett számos magyarországi rendezvényen muzsikáltunk: a XIV. Balatoni Játszadalomban Zamárdiban, a Balatoni Hal- és Borünnepen Balatonfüreden, a Szent Mihály napi ünnepségen Tiszavasváron, a Forraltbor Fesztiválon Örkényben, a Vidor Fesztiválon Nyíregyházán, a Cívis Cuháréban Debrecenben.

Művészetek Palotája, Budapest – újév-köszöntő koncert

Az egyik legnagyobb hazai élményünk a Székely Vágtán való fellépés volt, amelyet a Maksa melletti Óriáspince-tetőn szerveztek meg. Különösen szívesen tettünk eleget a szórványvidékekre szóló meghívásoknak is: zenéltünk a Hunyad Megyei Magyar Napokon, a Báthory Napokon Szilágysomlyón, a Visai falunapokon, a Várfalvi Termésnapokon. Érdekességként említjük meg a Kolozsvári Magyar Operával való együttműködést, amelynek keretében a Letshow! című szilveszteri kabaréban léptünk fel. Ugyancsak a kolozsvári opera nagytermében került sor arra a jótékonysági koncertre is, amelyen a györgyfalvi Nagyi Nóra amerikai műtétjére segítettünk pénzt gyűjteni.

Együtt ünnepeltünk a kolozsvári Reménység Alapítvánnyal megalakulásának 15. évfordulója alkalmából szervezett rendezvényen (az alapítvány fogyatékkal élő gyerekeket, fiatalokat és hozzátartozóikat segíti). Muzsikáltunk számos, a kolozsvári és környékbeli magyarságot megszólító rendezvényen, például a Kolozsvári Magyar Napokon, a Kolozs megyei Szüreti bálon és a Sztánai Farsangon is.

Köszönjük a Communitas Alapítvány nekünk megszavazott bizalmát, munkánkat ugyanilyen odaadással fogjuk végezni a jövőben is, mint az elmúlt mozgalmas évben.

Újságcikkek, interjúk

„Élnek még olyan adatközlő zenészek, akikhez helybe lehet menni tanulni. Itt, Kolozsváron nagyon sokat muzsikáltunk ifjabb Fodor „Neti” Sándorral, meg Varga István „Kiscsipással”. Erre a mai napig van lehetőségünk, ugyanakkor az olyan zenészek munkáját is meghallgatjuk, akik már nem élnek – például akik egykor a szucsági népzeneét játszották, ezeket felvételtől kell megtanulnunk.

Ezt eddig is megtettük, de ahhoz, hogy tényleg autentikusan tudd visszaadni a hangzást, ami az adatközlő zenészek játékát jellemezte, meg kell tanulni azt is, hogy felvételtől hogyan lehet tanulni... Nem elég csak azt az egy dallamot meghallgatni, hanem végig kell 'nyálazni' a népdalgyűjtéseket, amelyek megtalálhatók például a Hagyományok Házában.”

„Gyakran hívnak minket falura is zenélni, például bálókba. Érdekes, hogy Elek meg Cuba lakodalmas muzsikával is foglalkoznak. Játszottunk már hagyományos bálban például Magyarapuson meg talán Györgyfalván is; ilyenekre inkább Kalotaszegen hívnak minket. Muzsikáltunk teljesen hagyományos keresztelők Inaktelkén, másféle zene nélkül; ugyanis általában ha ilyesmikre hívnak minket, mellettünk van egy mulatós zenekar vagy dj is. Ez azért van, hogy ne legyen szünet, s hogy minden korosztály

igényei ki legyenek elégítve.”

„...sokféle zenei műfaj belefér, jelen van a repertoárjukban, de a népzene is hitelesen muzsikálják. És amióta megnyerték a Pávát, bizony a keresettségük is megnőtt, egyre több helyre hívják őket, néha már kénytelenek visszamondani előadásokat, mert, ugyebár, osztódással ők sem szaporodnak. Sok évig szóljon még a Banda!”

